

Derfor er jeg også meget tilfreds med det ændringsforslag, som Socialdemokratiet har stillet, og som bakkes op. Det er et forslag, som i realiteten fastslår, at dette er den gældende danske linje: at det er på baggrund af videnskabelige overvejelser og evidens, at vi tager stilling til, hvilken medicin der skal udleveres.

Det er det, forslaget går ud på, idet man på baggrund af en skrivelse, jeg har oversendt til udvalget, konstaterer, at de undersøgelser, der for tiden er i gang i England, forventes afsluttet den 14. juli 2003, og så citerer jeg direkte fra forslaget:

»Når resultatet af denne undersøgelse foreligger, vil der således være et grundlag for at tage stilling til, om sklerosepatienter skal kunne få udleveret Marinol på recept på linje med cancer- og aidspatienter.«

Hermed er vi fortsat på sikker grund, hvor danske patienters stilling ikke skal være beroende på, hvordan forskellige folketingsflertal stiller sig, men kan fæste lid til, at godkendelsen af medicin foregår i Lægemedelstyrelsen på baggrund af et videnskabeligt opspil. Det synes jeg er meget tilfredsstillende.

Jeg har givet det tilsagn til Sundhedsudvalget, som der sådan set ikke er noget ekstraordinært ved, at Lægemedelstyrelsen uden ophold vil forholde sig til resultaterne af den pågældende engelske undersøgelse. Hvis den engelske undersøgelse viser, at der er basis for at udlevere Marinol til sklerosepatienter, vil Danmark rent faktisk også være det første land, der godkender Marinol til den pågældende diagnosegruppe.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Det er fint nok. Indenrigs- og sundhedsministeren står faktisk lidt heroppe og vasker hænder i denne sag.

Kl. 14.15

Jeg bliver nødt til at sige, ligesom vores ordfører på området også var inde på, at det her har altså trukket i langdrag. Der er lavet nogle forsøg, fordi sklerosepatienter skulle have mulighed for at få lægemidlet Marinol tilbudt. Forsøget er simpelt hen trukket i langdrag. Jeg tror, at det er 3 år og utallige spørgsmål siden, at det her forslag kom på bedding. Derfor er det klart, som vores ordfører siger, at vi sætter stor pris på, at der nu sker noget i sagen, at der sker noget på baggrund af et ændringsforslag.

Selve forslaget, B 92, har jo fuldstændig ændret karakter, men jeg synes, at jeg bliver nødt til

at sige her i dag, at det, at så alvorligt syge patienter, som der her er tale om, muligvis og forhåbentlig kan få et bedre liv med medicinalproduktet Marinol, som de nu får lejlighed til at bruge, skyldes jo, at nogle partier er blevet ved med at presse på i denne her sag.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hvis fru Birthe Skaarup har det bedre med at føle, at det skyldes et stort pres fra fru Birthe Skaarups og andres side, så for min skyld ingen alarm. Hvis det kan betyde, at vi fremover slipper for pille for pille og indikation for indikation at skulle tage stilling til, hvilken medicin der skal stå på apotekernes hylde, så giver jeg gerne den indrømmelse.

Men jeg anerkender ikke, at jeg vasker hænder. Det er nu ikke sådan, at det er mig eller for den sags skyld mine forgængere, der er ansvarlig for, hvilke videnskabelige forsøg der udføres på landets hospitaler. Sådan hænger verden nu engang ikke sammen.

Derfor kan man hverken laste mig eller min forgænger for, at forsøg, som er initieret af læger, og som er godkendt i det videnskabetiske komitéssystem, er blevet forsinket. Jeg synes heller ikke, at man kan laste hverken mig eller min forgænger for, at vi ikke har dikteret til Lægemedelstyrelsen, at den skal godkende et præparat, som ingen ved om er virkningsfuldt.

Det er sådan set derfor, at jeg vil holde mig til mit positive indlæg fra før, nemlig en stor glæde over, at Folketinget fortsat står vagt omkring det, der er linjen i dansk lægemiddelpolitik, nemlig at danske patienter skal have adgang til den medicin, som vi ved virker. Det skal ikke være beroende på, at skiftende folketingsflertal sidder og stemmer grønt eller rødt til det ene præparat eller det andet præparat. Det er der ingen der kan leve med.

Det, vi kan leve med, er, at når der er et videnskabeligt belæg for, at en konkret pille virker, skal den selvfølgelig ordineres. Og det, der er vores politiske ansvar, er at sørge for, at der er en lægemiddellovgivning og en lægemedelstyrelse, der fungerer på den måde, at når det videnskabelige grundlag er til stede, træffes der også uden ophold afgørelse i sagen.

Det videnskabelige grundlag har ikke været til stede før, fordi de to danske undersøgelser ikke er færdige endnu. Og derfor deler jeg fru Birthe Skaarups og andres glæde over, at vi nu